

„Dangiškasis Tėvas nori, kad nesiliautume stengtis.“

MOKSLINIS PROJEKTAS

Bredlis Salmondas III
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko JAV.

Bredlis įpylė į kibirą dar vieną stiklinę smėlio. Jam jo reikės daug!

Artėjo jo mokyklos mokslo mugė. Bredlis kūrė modelį, demonstruojantį, kaip veikia cunamiai. Jis sužinojo, kad cunamis yra didelė vandens banga, kurią sukelia žemės drebėjimas vandenyne. Jis norėjo, kad jo projektas būtų tobulas. Galbūt jis laimėtų prizą!

Kai jo kibiras buvo pilnas, Bredlis prisirinko pagaliukų. Tada rūsyje rado plastikinę dėžę ir kelis mažus žaislinius namelius.

Bredlis į dėžę įpylė smėlio ir padarė sausumą. Jis atsargiai išdėstė namus ir medžius. Tada atėjo įdomioji dalis – vanduo! Supylęs vandenį, jis galėtų vandenyje pajudinti kartono gabalą, kad sukurtų bangą.

Bet tada jis padarė didelę klaidą. Jis įpylė per daug vandens! Vanduo apsėmė namus jam net nesukėlus bangos. Šlapias smėlis pavirto klampiu purvynu.

Bredlis iš virtuvės pasikvietė mamą. „Ką man dabar daryti? Įpyliau per daug vandens.“

„Nieko tokio. Tiesiog gali pradėti iš naujo, – atsakė mama. – Darykime tai kartu ir šiek tiek pamatuokime.“

„Gerai.“ Bredlis nuleido galvą ir išėjo į lauką pasiimti daugiau smėlio.

Šį kartą jie kruopščiai pamatavo ir įpylė reikiamą vandens kiekį. Bredlis judino kartoną ir stebėjo, kaip bangos daužosi į smėlį. Modelis veikė!

Tada Bredlis ir mama ėmė daryti plakatą! Jis pradėjo rašyti keletą įdomių faktų apie cunamius. Bet žodžiai netilpo puslapyje.

„Nenoriu rašyti iš naujo!“ – tarė Bredlis. Jam pradėjo skaudėti galvą.

„Mes neturime viso to perrašyti, – atsakė mama. – Galime tiesiog pakeisti žodžius, kad jie tilptų puslapyje.“

Bredlis sudejavo. Jo plakatas visai neatrodė taip, kaip jis norėjo. „Nenoriu to daryti! Jei žodžiai netilps, atrods negražiai.“

„Mokytis gali būti sunku“, – mama jį apkabino. – Kartais suklystame. Bet svarbiausia, kad nepasiduotume. Dangiškasis Tėvas nori, kad nesiliautume stengtis. Taigi pailsėkime ir baikime ryte.“

Kitą rytą jie baigė jo plakatą. Jis nebuvo tobulas, bet Bredlis jautėsi geriau.

Pagaliau atėjo mokslo mugės diena. Mama pavežė Bredlį į mokyklą. „Atmink, – pasakė ji, – sunkiai dirbai prie savo projekto ir daug išmokai. O tai svarbiausia.“

Bredlis nusinešė savo projektą į didelę sporto salę. Ten buvo daug projektų ir plakatų. Visi ketvirtokai sėdėjo ir laukė, kol ateis kiekvieno eilė pristatyti savo projektą.

Netrukus atėjo Bredlio eilė. Jam einant į priekį, jo širdis greitai plakė. O jeigu viskas pakryps ne taip?

Bredlis stumdė kartoną vandenyje ir parodė teisėjams, kaip bangos daužosi į sausumą.

„Kas sukelia tas dideles bangas vandenyne? – paklausė vienas iš teisėjų.“

„Dideles bangas sukelia... – Bredliui nepavyko prisiminti. – Negaliu prisiminti. Bet galiu pasakyti įdomių faktų apie cunamius.“ Jis jiems perskaitė savo plakate surašytus faktus.

Išėjęs iš mokyklos, Bredlis, nešdamasis projektą, įsėdo į automobilį.

„Kaip sekėsi?“ – paklausė mama.

„Ne visai taip, kaip norėjau, – Bredlis nusišypsavo. – Bet aš padariau, ką galėjau, ir nesilioviau stengtis.“ ●

„Mūsų likimą lemia ne tai, kiek kartų parkrintame, bet kiek kartų atsikeliame, nusipurtoje dulkes ir žengiame pirmyn.“

Vyresnysis Dyteris F. Uchtdorfas iš Dvylikos Apaštalių Kvorumo, „Dabar gali tai padaryti!“, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

